

vpepelil. Oče posestnikove žene Johan Pavalec se je v Edeltonovem sadonosniku ustrelil. Govori se, da je brzokone on zažgal.

Življenje vzel si je v Celju brezposelni urar Gedin. Skočil je v Savinjo in izginil v valovih. Gedin je bil skoraj slep in vsled tega v veliki revščini.

Blazna stava. Hlapec Janez Šebeda v Mariboru je bil zaradi pijanosti iz službe odpuščen. Zvečer je popival z raznimi tovariši v mariborski okolici. Naposled je šel stavit, da izpije še 1½ litra žganja. Storil je to; a komaj je napravil zadnji požirek, zgrudil se je mrtev na tla.

V pijanosti prišel je pri Št. lju kočar Johan Hauptmann iz Dobrenka pod železniški vlak. Odrezalo mu je obe nogi in je bil nesrečnež takoj mrtev.

Kratka prostost. V Mariboru je ušel iz ječe zaradi goljufije na 18 mesecev obsojeni pleskar Jožef Teršovec. Izvršil je takoj zopet nekaj tatvin. A roka pravice ga je čez par dni zopet dosegla in nazaj v neprijetno kletko spravila.

Pogoreli mlin. V Mariboru je vpepelil ogenj mlin in skladišče trgovca H. Marx. Razven drugih strojev pogorelo je tudi 10 vagonov žitja in moke. Požarniki so bili takoj na lici mesta in so v težkem delu preprečili, da se ni ogenj še na sosedna poslopja razširil. V veliki nevarnosti je bila zlasti stanovalna hiša, ki je komaj 15 korakov od mlina oddaljena. Škode je za okroglo 50.000 kron. Neznano je, kako je ogenj nastal.

Pozor na pse! Na Kolarjevem posestvu v okolici Kozjega je domači pes ugriznil kočarja Jurja Penic v nogo. Penic se je sam obvezal in je menda rano zanemaril. Rana se je pričela gnajiti in nakrat je kazal Penic znake steklosti. Umril je z grozovitimi bolečinami.

Iz Koroškega.

Hudomušni modrijan. Kako srečni, naravnost nebovpijoče srečni so vendar slovenski Korošci, ker imajo v deželnem zboru tako imenitnega zagovornika in zastopnika v osebi dičnega Grafenauerja! Mož je pravzaprav še neodkriti talent in opozarjamo merodajne činitelje na to klerikalno luč. . . . Zadnjič so v koroškem deželnem zboru razpravljali o mizeriji deželnih financ. Kakor vse kronovine je tudi Koroška zadolžena in si vsled revščine ne more pomagati. Osrednja vlada obljubljuje že leta sem, da bode „dežele sanirala“; a doslej je ostalo le pri obljubah. Vlada je od dežel vedno več zahtevala, dala pa jim ni nič. Tako je na Koroškem in tako je tudi drugod. Samoumevno je vsled tega, da si dežele same brez državne pomoči ne morejo pomagati in da je torej glavno delo na

Dunaju izvršiti. To je mnenje navadnih ljudi in tudi navadnih poslancev. V koroškem deželnem zboru se je tudi to mnenje naglašalo. Vse je reklo, da mora država pomagati. Kar nakrat pa ostane naš dični bajuvarski Slovenec orglar Grafenauer. Povedal je z mogočnim glasom, da on že ve dva sredstva, s katerimi bi se dalo deželi pomagati. In vse je poslušalo, vse je pričakovalo rešitev koroške dežele, ki je tako rekoč visela na jeziku devetkrat modrega Grafenauerja, — a veliki modrijan ni črnil niti besedice več. Rekel je le, da ve za sredstva, pa da jih — noče povedati. In vsedel se je in molčal, obupani drugi poslanci pa so zopet tuhtali naprej. . . . Oj Grafenauer, zakaj nisi ust odprl? Oj zakaj nisi Koroško rešil? Oj zakaj nisi povedal tvoj recept? Oj, oj, oj. . . .

V železni Kapliji bili so za župana g. Jos. Niederdorfer, za občinske svetovalce pa gg. L. Reinwald ter Martin Nagele izvoljeni.

Premiiranje bikov v Feldkirchenu, Patergassenu, Gailitzu, Nötschu na Dravi in Rožku se je moralo odpovedati, ker je zopet v posameznih okrajih nastopila goveja kuga na gobcih in parkljih. Morda se bode premiiranje še vendar v pozni jeseni vršilo, kar bomo sicer poročali.

Mlad samomorilec. V Celovcu si je v samomorilnem namenu realce Franc Sellan pognal iz revolverja kroglo v desna prsa. Fant se je smrtnonevarno ranil.

Požar. V Zwickenbergu je pričelo goret v vili g. W. Unterkreuter. Ogenj je celo vilo in sosedna gospodarska poslopja vpepelil. Škode je za 30.000 kron. V občini nimajo požarne bramb; zato se ni moglo mnogo rešiti.

Rop. Pri Maria-Saalu je bila na cesti posestnikova hčerka Ludmila Ressenmann napadena in oropana. Orožniki so aretirali brezposelnega Julija Pičer, kjer ga dolžijo tega ropa. Oddali so ga deželni sodniji.

V vodi mrtvega našli so v Seebachu pri Beljaku nekega 60 letnega hlapca. Ne ve se, ali se je zgodila nesreča, zločin ali samomor.

Zopet rop. Pri Prevaljah napadel je neznanec krojaškega pomočnika Franca Berber iz Lješ in mu oropal njegov denar v znesku 2 kron. Roparja še niso dobili.

Požar. V Policah je nastal v gospodarskem poslopiju posestnice Strasser ogenj, ki je uničil poslopje z vso krmo, nadalje hišo s pohištvo in je bil nevaren tudi za sosedna poslopja. Komaj da so otroke in živino iz plamen rešili. Škode je za 4000 kron.

Samomor. V Zwischenwässern skočila je neka 18 letna deklica v Krko in je utonila. Vzrok ni znan. Tudi mrliča še niso dobili.

Smrtna nesreča. Pri delu v Paternionu

padel je velik kamen na delavca Georga Auerja nesrečno, da mu je razparal trebuh in zlomil obe nogi. Auer je bil takoj mrtev.

Most odtrgala je voda v Uggowitzu. Padel je grozovito divjal.

Požig? Te dni pogorel je mlin posestnika Tomaža Stollwitzer v občini Laboisen. Sploh se sodi, da je nekdo nalašč zažgal.

Požar. V Oberdrauburgu je pričela kovača Walchensteiner goret. Ogenj se je razširil in je vpepelil tudi hišo, nadalje hišo gospodarsko poslopje posestnice Lanner in mo in kmetijskim orodjem. Škoda znaša pri Walchensteinerju 3000, pri Lannerju pa 2000 kron.

Požar. Na neznani način nastal je pri posestniku Joh. Peter v Rabenstein-Greuthu ogenj, ki je gospodarsko poslopje z vso krmo in žitjem nadalje prešlo, guto za drva itd. vpepelil. S pomočjo sosedov se je vsaj hišo rešilo. Škoda je baje za 20.000 kron, zavarovan pa je posestnik le za 9000 K pri nekem ljubljanskem zavodu.

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Stecker pferd-lilijino-mlečno milo od tvrdke Bergmann & Co. Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod.

Koledar naprednega čebelarja za mesec oktober.

(Piše: Alojzij Križanič, Vel. Nedelja.)

Hladni večeri v mesecu oktobru nas spominjajo na bližnja za naše ljubljene dolgotrajen zimski pitek. Kdor je torej svojim panjem mogoče preveč odme medu, ali da je bila v kraju čebelarja slaba ajdina paša, ba si niso moge zadosti živeča nabrati, ali pa je nastopilo ob času glavne jesenske paše deževno vreme — takrat je dolžen čebelar svoje panje pitati oziroma jim dodati potreben med; če pa tega nima pa raztopi sladkor. Najraje je, dodajati čebelar med v satnju. Ali pa v satnje raztopljen med naliti, potem papirček dati; satnik se obrne in se spet enako naredi. Lahko se tudi med na debelo na satnik namaže. Nekateri dajejo kolikor mogoče mnogo medu naenkrat, v takozvane pitalne posode. Omeniti pa moram, da se to vrši takoj v začetku tega meseca, ker pozneje nastane lahko zima in čebele se ne bi moge za zimo pripraviti, oz. med znositi na njim poljuben prostor. Tudi s sladkorjem se naj takoj prične pokladati; tu se pa mora tri dni sladkorja v enem delu vode skuhati.

Poglejmo še takozvane »pilke« ali žrela, da nam ne pridejo miši in druge enake stvari v panj; solina je z opeko, ali pa z pločevinastimi »rigli« ali »tvornicami«. Za stran solca in pitčev, da ne morejo kipe kati na panjevih bradah, se položi košček deščice čez žrela, s to napravijo tudi solnce ne more čebel vnu pribiti, kar je v zimi za nje smrtnonevarno, ko morejo v grozd zvite biti.

Ko nastopi zima, zatlačimo panje z mahom, ob jami, tudi s slamo, da se drug od drugega ob steni ne grejejo, ker potem nepravilno v spomladi se razvija z lega. Vso to delo napravimo kolikor mogoče tiho in mirno, da ne vznemirimo čebel.

Ves bližnji ropot se naj omeji in odstrani; naš mačke naj ne pridejo blizu, ker povzročijo ropot; postavijo se najraje pasti, da se po nepotrebnem ne ma čebel v zimskem gnezdu.

Pripomniti mi je še, da se v zimskem klopiču grozdu le posamezne čebele tekem treh tednov, pridejo na površje grozda in se potem enako zopet pomakajo nazaj v sredino živeča, medu, kjer se vsaka zase le nekoliko naje meda, torej ga silno malo zavzijejo, ker se ne pitajo med seboj, kakor to v letu storijo. Stare čebele so mnogo dalje na zunanji strani grozda vidljive, kakor mlade čebele, ki se raje v sredini vadijajo.

Paziti pa nam je na vsak način, da imajo naši panji dovolj prostega zraka, da torej niso zaduhli ali mokrotni, ker to vse škoduje; pa tudi presuhi niso priporočljivi, ker taki so navadno preveč na vetru in če zelo močan mrzel veter dolgo časa vleče, propiše vse satnikove stene, tako da se niti najmočnejši panj ne more obdržati, ampak kratkoma zmizne.

Ko čebelar vse za zimo lepo uredi, vzame naj satnik ali pero, ter naj prične računati, koliko da je imel dobička od rojev, matic, voska, meda, za koliko panjev si je pomnožil čebelno družino, mogoče kaj dosti naredil nove panje, čebelnjak, kupil potrebno orodje in tako dalje.

Primerja naj zdaj to strujo, ki je kmetijstvu ind »muha ne da kruha« imenovana, drugim kmetijskim panogam, in razvidel bode, da (če je v čebelarstvu znanostih dobro podkovani), je to še najbolj vreden in dobičkanosna panoga kmetijstva, ki bi se ne smela na nobenem naprednem kmetijstvu pogrešati. Zum, zum . . .

Gospodarske.

Nočni mraz v jeseni. Prav mnogokrat napravi nočni mraz v jeseni kmetovalcem prav ogromno škodo.

Turška armada.

Turčija je za združene balkanske narode vsekakor nevarni nasprotnik. Kajti v izredni hitrosti se je turška armada v zadnjih letih razvila in izpopolnila. Danes je to moderna, v vsakem oziru izborna armada. Turki so sploh sami od sebi izborni vojak. Slava njih preteklosti, v kateri so l. 1682 celo Dunaj oblegali, živi še vedno v tem ljudstvu. Turk ni nikdar strahopeten. Zdrav je, navajen vseh težav in trpljenja, ne pozna pijače in se zadošči z najmanjšimi sredstvi. Tako se sme Turka za enega najboljših soldatov sveta smatrati. Poleg tega je turška armada zdaj izvrstno organizirana in vzgojena. Vojno akademijo in visoke vojaške šole imajo. Turška

armada je prevzela uspehe dolgoletnih izkušenj drugih evropskih armad in je zato tako izborna. Oborožena je popolnoma moderno. Barva uniforme je siva, tornisteri večinoma odpravljeni in tudi oficirji so odložili sablje ter nosijo puške. Istotako imajo tudi izvrstne oddelke z mašinskimi puškami, vojne automobile, gorsko artiljerijo in celo letalne stroje ali aeroplanne. Vzgojena je armada po nemškem vzorcu. Obsega pa 14 kôrov s skupno 41 divizij. Vsaka divizija obsega 3 regimente, vsak regiment 3 bataljone in vsak bataljon 500 mož. Turčija postavi lahko okroglo 1½ milijona vojakov v vojsko.